

Kurtuluşun Felsefesi Açık 3

– Bayram KAYA · 06 Ocak 2017

"Tanı bunları
Tanı da büyü"

Farkı gör, Cehaleti gör. Müttelikçe olmayı; kırk altı dan bu yana olan siyasetlerin kendi deyimleriyle Atlantik işbirlikçiliğini gör. İşbirliği içinde olmak başka şeydi. İş birliği içindeyim diye şamar oğlanı olup, jandarmalık işlevle taşeronluk yapmak ayrı şeydi.

İşte bu ön görüleri içinde barındırmalarla, "Yurtta sulh cihanda sulh", ne demek onu gör. Büyük devlet olmak ne demek, Sadabat anlaşmasıyla gör.

Konumuz olan Sadabat Pak'tı bir zamanlar olup ta, şimdi; olmayandı. 1946'dan beri bizlerin bölge dışındakileriyle yaptığımız ittifakları biz, emperyalist emeler güdümünde olmakla inadına ve Sadabat Pak'tı zıddına yapmaktayız. Sadabat Pak'tı hilafına Nato kapsamlı bu tür anlaşmalarla bölge sel komşuları nasıl düşman ilan ettiğimizi fark edeceğiz.

İnce ve tek yanlı politikalar içine nasıl düşürdüğümüzü göreceğiz. Ve bölgemizde yangın çıkaranlarla birlikte yapılan bu ikili anlaşmalar içinde düzülen övgülere mazhar olucu işbirlikçi müttelik yönetimler içinde olmanın övgüleriyle tu kaka yapılan Sadabat Pak'tı'nı göreceğiz.

Nato'nun jandarması olunmaya yeğlenmekle vaz geçilen Sadabat paktıdır. Devrimlerin tutumlattığı muhteviyatla bir Devletin nasıl yönetilir olduğunu; içteki huzur ve sükûnun dış ilişkiler bağlamıyla bu paktlardaki ulus iradesini ve pakt sonrası olup bitenlerin egemenliğini bu gerçeklik içinde gör ve tanı.

Dıştaki emperyalist güçlerin, sizin kendi öz güven iradeleri paktlarınıza bir şekilde müdahil olmalarını, tam önleyemezsiniz. Emperyal karışmaları kontrol edilebilir oranla; varlıklarını ya da yokluklarını hayaleti varlık olma seviyesinde atıl kılmakla bir anlaşma içine bunlar kısmen de olsa dâhil olurlar. Olmamaları daha dikkate neden olurla özenlidir.

1935'te İtalyanların Habeşistan'ı işgal etmeleri karşısında bölge ülkeleri ile iş birliği fikri içinde olma belirtileri açık açıktı. Bu tehdit gelişme genç ve var oluş içindeki genç cumhuriyeti çevremizdeki kimi bölge ülkeleriyle birlikte bizi bu tabiiyeti oluşa zorlamıştı. Sadabat paktı; " bölge ülkeleri içindeki kimi sorunları bölge ülkeleriyle görüşme eksenini üzerinde çevrim eden" çok doğru bir yaklaşımdır.

Türkiye, İran, Irak ve az sonra da Afganistan katılımlı pakt; 'birbirinin iç işlerine karışmamayı ön görür'. Söz gelimi; "Zalim Esed gidecek" demek; keyfe keenlem; "orada Şii bir yönetim var" (!) demek, bu

ilkelere ve yurttta sulh ilkesine ve ulus iradesi olmaya aykırıdır.

Sadabat paktı, 1-"sınırların dokunulmazlığı ilkesini" ön görür. Şimdilerdeki gibi sınırların folfoş olması buna özden aykırıdır. 2-"Ortak çıkarlar söz konusu iken, uyuşmazlıkta bu bölge ülkelerinin birbirine danışmalarını" ön görür.

Üç saatte Şam'a inip Emevi Camiinde namaz kılacağız demek bölge ülkelerine danışılma mıdır? Yoksa Bob'ca övülmenin, sahaya sürülmesi mi? Aslında bölge ülkelerine danışılma öngörüsü, bugünkü bölge içindeki yangının (terörün) bize sıçramaması için sıhhatli bir önlemdir.

Ama irade Bop adı altında bölge dışı anlaşmaların güdümünde yüküm olmakla, başkalarında. Cumhurbaşkanı dediği gibi çok ciddi bölücü tehdit ve komplonun altında olduğumuzla çıkış ta yapamıyoruz.

Oysa biz; komşularla görüşme yerine; "Ben bop -büyük Ortadoğu projesi- eş başkanım" dedik. Lafta "Ortadoğu da oyuncu, Ortadoğu'nun yıldız bir dünya devleti olma" söylemle, devleti ciddiyetle pakt yapmış olmanın iş birlikçe müttefikliğiyle (!) ateşe benzin döktük. Olacak ya işbirliği yaptığımız sözde müttefik! Emperyalistler konjonktür el belirmelerdeki çeşitli hile ve düzenle buna izin vermediler.

3-Sadabat anlaşmasına göre bölge ülkeleri "Birbirlerine karşı ne tek başlarına, ne de başka devletlerle birlikte saldırıya geçmeyecektiler". Biz koalisyon gücü ve koalisyon ortağı denen emperyalist çıkarların iş birliği içinde olmanın hayali ve isteklendirmesiyle, bölgedeki herkese tehdit olduk.

4-Sadabat paktına göre "Taraflar pakt üyeleri içindeki üyelerin düzen ve güvenliğini sarsmak ya da hükümet rejimini bozmak amacıyla silahlı çeteler, gruplar ya da örgütlerin kurulmasını ve onların eyleme geçmelerini engellemeyi taahhüt ederler". Sanki 2012 den buyana bölge ülkelerine olan sürecimizi görüp söylenmiş sözleşmeydi. Biz eğitimci ve şairle birçok oluşumlarla tümünden bunun (hele de 2014-2017 yılları içinde) tümünden bunun hilafına bunun içindeydik.

Üstelik "Esed 15 güne kadar gidecek"; " Üç saat içinde Şam'a inip, Emevi camiinde namaz kılınacak" dedik (!) aslında bunlar tümünden sağlıksız, sıhatsiz bir devlet şiarına yakışmaz sözlerdi. Sn. Hükümet sözcüsü ve başbakan yardımcısı Kurtulmuş bunu "Suriye politikası baştan beri yanlış" diye söylemesi doğru ve çok ümit vericidir.

Ama biz devlet iradesi olmakla baştan beri sürece Mahalle ağzıyla "posta" koymak suretiyle olaya yaklaştık; sonra da müttefiklere Ey Amerika, Ey Fransa vs. demekle önce sürecin bize ait bir süreç olmadığını anlamakla; bizim de kuşatılmış olduğumuzu daha net görür olduk. Sadabat paktı gibi örneğe rağmen diplomasi bilmemeli posta koymakla bizlerin temsilimize tercüme oluyordu.

Bu tür nesnel, analitik, kendisini onun yerine koyuşla (empatiyle) komşu ülkeleri anlayan faşizm gibi Habeşistan'a asker çıkararak emperyalist güçler karşısındaki olubitti gerekçelerle 8 Temmuz 1937 de Atatürk döneminde Sadabat Paktı (anlaşması), dört ülke arasında imzalandı. Temel amaç bölgedeki sorunlar bölge dışıyla değil; bölge ülkeleriyle görüşülüp çözülmesiydi.

Bu pakt geçekçi ve doğru bir ruhtu. Sorunların bölge ülkeleriyle görüşülüp, danışılıp, daha doğmadan önce çözülecek olması; "Yurtta sulh, cihanda sulh" demenin ruhuydu. Yani şimdi sizi kandırdıkları gibi külhane sözlerle; emperyal işbirlikçilerin emeline hizmet etmenize atıfla; "Yurtta sulh, cihanda sulh" pısması, pusması değildi. Aksine irade olarak bende varım; bölge ülkeleri oluşla da; biz de varız demekti.

Yurtta sulh cihanda sulh, demek oldukça faal bir politikalarla sorunları bölge ülkeleri arasında görüşmekle "yurttaki sulhun ve bölgedeki sulhun; dolayısıyla cihandaki sulhun" bölgeler arası işbirlikleriyle sağlanacağını temel ve kökten bir çözüm ilkesiydi. Değilse Atlantik aşırı ülkelerin emelini müttefiklik dolması altında soslamalarla, emperyalist sorunları; bölgenize taşımak değildi.

Biz bugün Suriye sorununu Suriye ile değil de; İran la, Irak la değil de; Londra'yla, Berlin'le, Paris'le, Washington'la yani alakasız ve sorunun müsebbibi olan tüm bu yerlerle görüşüp dünya sulhunu alabildiğine tehdit ediyoruz.

İşte bu pakt 1950'lerde lafta " Büyük Türkiye" diyen işbirlikçilerle iyice sulandırılıp önce Sento Paktı'na dönüştürülmekle bu güçlü ve reel dış politika sulandırılacaktı. Paktın içine emperyalistler alınıp; pakt bu emperyalist oyunlarla gereksizmiş gibi gösterilecekti. "Emperyalizme olan tehdit" bizim tehdidimiz olacaktı!

İşte müttefiklik olan işbirlikçilik böylesine büyük laflar gerisinde oynanan kimi akademisyen, kimi gazeteci, kimi yazar-çizer, kimi aydın ve siyasetçi oyunları olmakla; o mazlum ülkelerin sömürülmesi ve sömürtülmesine, sömürülen kendisiyle birlikte aracı olmaktı.

Lafta "güzel günler olacak" dediler gele gele geldiğimiz yer 14 şehrin yerle bir olmasıydı. Dilimizde güzel bir söz vardır "İt yedi şeytan duasını okudu" diye. Devlet bölüneceğim diye (ki öyleydi) yıktı.

Yapım ekibi TOKİ ve özel sektör dozerlerle işin içine girdi. Bölge ülkeleriyle işbirliği içinde olmamanın bölge ülkeleriyle danışma ve görüşmelerinde kaçındırılmakla olup biten bu. Rantı yerli gayretkeşlere kreması emperyalistlere. "Tanı bunları, tanı da büyü"

Sevgili insan eşlerim, Ahmet Arif'in dediği gibi; Müttefiklerimiz olanlar bir ülkenin ve kişilerin üzerine asalak belirme olmakla "Bunlar ekmeğimize aşımıza/ göz koyanlardır/ tanı bunları... Tanı da büyü."

Son olarak şunu söyleyim. Bu antlaşma yeni bir gerçekçi tutumdur (neo realisttir). Ayır ayrı devlet oluşla;

eşit egemenliğe sahiptir. Sadabat Pakıyla; NATO'ya asker verdiğimiz gibi ne asker vermeydi ne karşılıklı askeri yardım ne de askeri bir taahhüt zikir edilmiş değildir. Bu yardım bu kabil yardımlaşma yapılmayacağı anlamına da değildir. Kendinizi, kendiniz hilafına olmakla tek yanlı bir taahhüt altına sokmuyordunuz.

Sadece yardım yapılacağına garantisini vermemekle, Sadabat Pakı'ndan sonraki Natoda olduğu gibi nasılsa yardım yapılacağına hayal ve ümidine bağlı oyunlar oynanmaması için; bölgesel işbirliği olan yapı; kendisini illa yardım olacak türü taahhüt altına sokmaz.

Pakt katılımcılarını ilgilendiren sorunlar karşısındaki davranış tarzlarını düzenlemek için yalnızca birbiri ile görüşme taahhüdünü kapsamaktadır.